

POD NĚMECKÝM OKAPEM - ČR JIŽ TŘICET LET OBJEKTEM BRUTÁLNÍ A URÁŽLIVÉ KOLONIZACE A IDEOLOGICKÉ PROPAGANDY ZE STRANY NĚMECKA

- CZ24 News | 17. ledna 2021

EU: Naše republika je již třicet let objektem brutální a urážlivé kolonizace a ideologické propagandy ze strany Německa. Nechrání nás před tím německá EU, stejně jako americké NATO ježící se zbraněmi. NATO si ostatně neumí udělat pořádek ani ve vlastních řadách. Dlouhodobě nezasahuje proti nebezpečnému agresorovi, novému Islámskému státu Turecku, které ohrožuje nejen Řecko, ale i celou Evropu. Největší oporou turecké agresi je dlouhodobě právě Německo. Nelze přehlédnout, že právě Turecko převzalo aktuálně velení nad silami rychlé reakce NATO, což je doslova výsměch řečem o míru a v rozporu se zájmy celé Evropy.

Naše zájmy nehájí ani většina demokraticky zvolených českých politiků. Mnozí doslova podlézají nejen německým zájmům, ale dokonce sudeťákům po vzoru Havla. Nelze zapomínat na Havlovu podlézavou omluvu sudeťákům za údajné vyhnání, přestože většina z nich byla odsunuta v souladu s mezinárodními dohodami a podstatně pohodlněji, než Češi, o Židech nemluvě, které vyháněli sudeťáci a Poláci po podpisu zločinné dohody mezi Německem, Itálií, Francií a Británií v Mnichově o ČSR, bez ČSR. Následovala, neméně ostudná deklarace a smlouva, o něž se přičinil další aktivní slouha německých zájmů Pithart, jenž to má ostatně v rodině, od dob třistaleté rakušácké okupace před říjnem 1918. Aktuálně si můžeme připomenout zastavení téměř hotového vývoje a testování české vakcíny proti COVIDu a zároveň komisaři z německé EU nakomandovaný nákup o co dražší, o to podezřelejší německé vakcíny Pfizer (COMIRNATY 500), která dostala z testování výjimku. Proč nedostal výjimku z testování úspěšný ruský Sputnik V. Pracuje SÚKL (Státní ústav kontroly léčiv) odborně, nebo ideologicky? Proč a v čí prospěch a kdo na to doplácí?

Nelze přehlédnout, že ve vztahu naší republiky k Německu zůstává ve skříních početná skupina kostlivců, samozřejmě dlouhodobě opomíjených Sorosovou hláskou troubou ČT, stejně jako jeho

internetovou troubou značky Seznam, k němuž se pomalu a pokrytecky, zato jistě připojují i Parlamentní listy. Můžeme si zde připomenout Bismarckova slova ke koloniální otázce, vyslovená k Eminu Pašovi roku 1885: Vaše mapa Afriky je ovšem velmi krásná, ale moje mapa Afriky je v Evropě.“ Rozdíl mezi africkými náčelníky a mnohými současnými českými politiky je v tom, že mnozí černoši svoji vlast a národ bránili.

V srpnu 1968 dorazila do tehdejší ČSSR ozbrojená, oficiálně bratrská a internacionální pomoc států Varšavské smlouvy. Většina našich občanů ji vnímala jako nepřátelský útok a následný dočasný pobyt sovětské armády jako okupaci, a to včetně mnoha členů KSČ. Nájezdu se zúčastnily v rámci SSSR (svazové republiky Arménská, Azerbejdžánská, Běloruská, Estonská, Gruzínská, Kazašská, Kyrgyzská, Litevská, Lotyšská, Moldavská, Ruská, Tádžická, Turkmenská, Ukrajinská, Uzbecká), dále PLR (Polská lidová republika), NDR (Německá demokratická republika) a MLR (Maďarská lidová republika). Třicet let se opakující, každoroční vydatný propagandistický povyk kolem výročí srpna 1968 se kupodivu týká výhradně současného Ruska, které má k SSSR dál, než současná německá EU a američtí Demokrati Sorose, Bidena a Clintonové.

Nelze přehlédnout, že současná SRN (Spolková republika Německo) je z právního hlediska nástupnickým státem NDR, stejně jako bývalé takzvané Třetí říše národa německého. Nese tudíž zodpovědnost rovněž za účast NDR na internacionální pomoci v srpnu 1968. Bylo by na čase, aby se Merkelová za nepřátelský útok v roce 1968 řádně omluvila a nevnucovala nám cestou euro-byrokratického teroru, který tvoří spolu se lží a korupcí pilíře německé EU afroislámské migranty, stejně jako nedůvěryhodnou vakcínu společnosti Pfizer.

Závěrem bych připomněl mnoha našim politikům a mediálním pracovníkům slova Jana Masaryka, syna prezidenta osvoboditele, která pronesl ve vztahu k plně zaslouženému odsunu sudeťáků v rozhovoru pro list Il Giornale del Nation: „Po staletí jsme se snažili žít s Němci pod jedním deštníkem a vždycky jsme promokli. Teď je toho dost.“

Autor: Martin Koller

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>